

Benge herind i Landet, og vor egen Kapital, som derigennem blev disponibel, ville saa søge hen til de sekundære Sikkerheder, Driftslaan og den Slags Anvendelse. Jeg tror ikke, dette er rigtigt. Jeg tror ikke, man faar vor indenlandske Kapital, der nu har vraget Kreditforeningsobligationer og gennemgaaende søgt midlertidig Anbringelse i Sparekasser for at afvente bedre Kursforhold, at man faar den til at søge ud til Anbringelse i sekundær Sikkerhed til Driftslaan. Hvorfor skalde vi herhjemme ikke fastholde Fordringen, i alt Fald for den største Del af denne Kapital, om at faa primær Sikkerhed, og skalde det være heldigt for os, havde jeg nær sagt, om hele vor Kapital af den Bestaffenhed, her er Tale om, søgte til ringere Sikkerhed, medens den gode Sikkerhed gik til Ulandet? Hele dette Forhold staar lidt underligt for mig; jeg kan ikke rigtig forklare mig det. Jeg kan ikke se, at denne Regel, som skalde være gældende for Danmark, kunde faa Gyldighed for andre Lande; vi maatte komme til at danne et Undtagelsesforhold i saa Henseende. Skalde det, der gør sig gældende i andre Lande, blive en Umulighed her? Jeg tror, at der i dette Raisonnement er noget mindre korrekt. Noget andet er det, at en Del af denne Kapital vilde gaa til sekundær Sikkerhed (Afbrydelse af Neergaard). Jeg tror imidlertid, at det bliver en forsvindende Del af Kapitalen, thi navnlig den Kapital, der staar klar til at anbringes paa den Maade, her er Tale om, tilhører saadanne Folk, som ikke ville opgive den primære Sikkerhed.

Dalsgaard: Efter at det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blem) og jeg havde udtalt os: „saa tog Hr. Alberti Ordet“, som det hedder i Bladreferaterne... [Hørmændene ringer.] Ja! det er sandt, her i Tinget skal man sige: „det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds.“ Det ærede Medlem rettede nogle Bemærkninger til mig, som foranledige mig til et kort Tilsvær. Det ærede Medlem forudsatte ganske rigtigt, at jeg kun talte paa mine egne personlige Begre. Ja, det er sikkert, det gør jeg altid. Vi have nok mange Grupper, men derfor kunne vi ikke blive Grupperførere alle sammen. Det ærede Medlem mente saa, at jeg var afvisende over for Agrarforeningens Forslag, men det har jeg ikke været. Jeg antager, at Hovedsagen for Agrarerne er at faa Landbrugskreditten ordnet paa den bedst mulige Maade, og at det for Agrarerne ikke kan komme an paa Foremen særlig eller den Vej, der skal gaa for at naa Maalet, men det er kun imod Vejen,

at jeg har udtalt mig. For Resten var min Stilling over for Agrarforeningens Forslag omtrent den samme som det ærede Medlems, thi han stillede sig til Slutningen temmelig indifferent med Hensyn til, om den Vej, Agrarerne ville gaa, er den rette. Det ærede Medlem mente, at naar de nu bestaaende Foreninger kunde faa Statsgaranti, saa var det maaste lige saa rigtigt at gaa den Vej. Jeg antydede kun nogle Betæneligheder ved den Vej, som Agrarforeningen ønsker at gaa mod Maalet, men skalde det vise sig, at det er den eneste Maade, hvorpaa der kan opnaas Statsgaranti, og at det er umuligt at opnaa den paa anden Maade, saa skal jeg nok give Agrarernes Forslag min Stemme. Nej, der er kun den Forskel paa vor Optraeden over for Agrarforeningens Forslag, at jeg staar meget fjernt fra, hvad det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) forleben vilde beskylde den Gruppe, hvortil jeg hører for, at vi vilde tage Agrarerne i Favntag med fledeste Ord, som intet betød, medens jeg tror, at det ærede Medlem fra Røge var lidt længere ude i den Retning. Det ærede Medlem fandt dernæst ikke god logisk Sammenhæng i mine Bemærkninger om uamortisable Laan, fordi jeg erklærede mig for en mindre varm Tilhænger af dem, men sluttede med, at skulle vi have dem, saa bør vi have dem paa den bedst mulige Maade. Deri er der virkelig god logisk Sammenhæng. Skulle vi have uamortisable Laan, og det undgaa vi vel ikke, da der er et stærkt Duffe derom, saa er det naturligvis rigtigt, at de blive ordnede paa den bedst mulige Maade. For øvrigt er det ikke en Gang sikkert, at de blive større paa den Maade, jeg foreslaar, end efter Ministerens Forslag. Den ærede Minister vil, at de skulle kunne udgøre $\frac{3}{10}$ af den Burderingssum, som Burderingsmændene sætte, medens jeg foreslaar $\frac{4}{10}$ af den Sum, som Direktionen til Slutning finder er Gjendommens virkelige Værdi, og det er ikke sikkert, at den bliver større end $\frac{3}{10}$ af den Sum, som Burderingsmændene sætte. Jeg tror, at det i adskillige Tilfælde inarere vil gaa under denne og særlig for de daarlige Gjendommens Bedkommende. Det ærede Medlem udtalte som Forsvar for de uamortisable Laan, at det bliver for byrdefuldt, naar Laanet er noget nedbragt, at skulle vedblive at svare Rente og Afdrag af hele Laanet. Ja, men saa kan Debitor godt faa det ud igen, som er afdraget, og hvad det gælder om, er at gøre dette saa lidt bekvemt som muligt. Og sikkert er det, at det er bedre for Debitor, at der bliver afdraget noget paa Kapi-